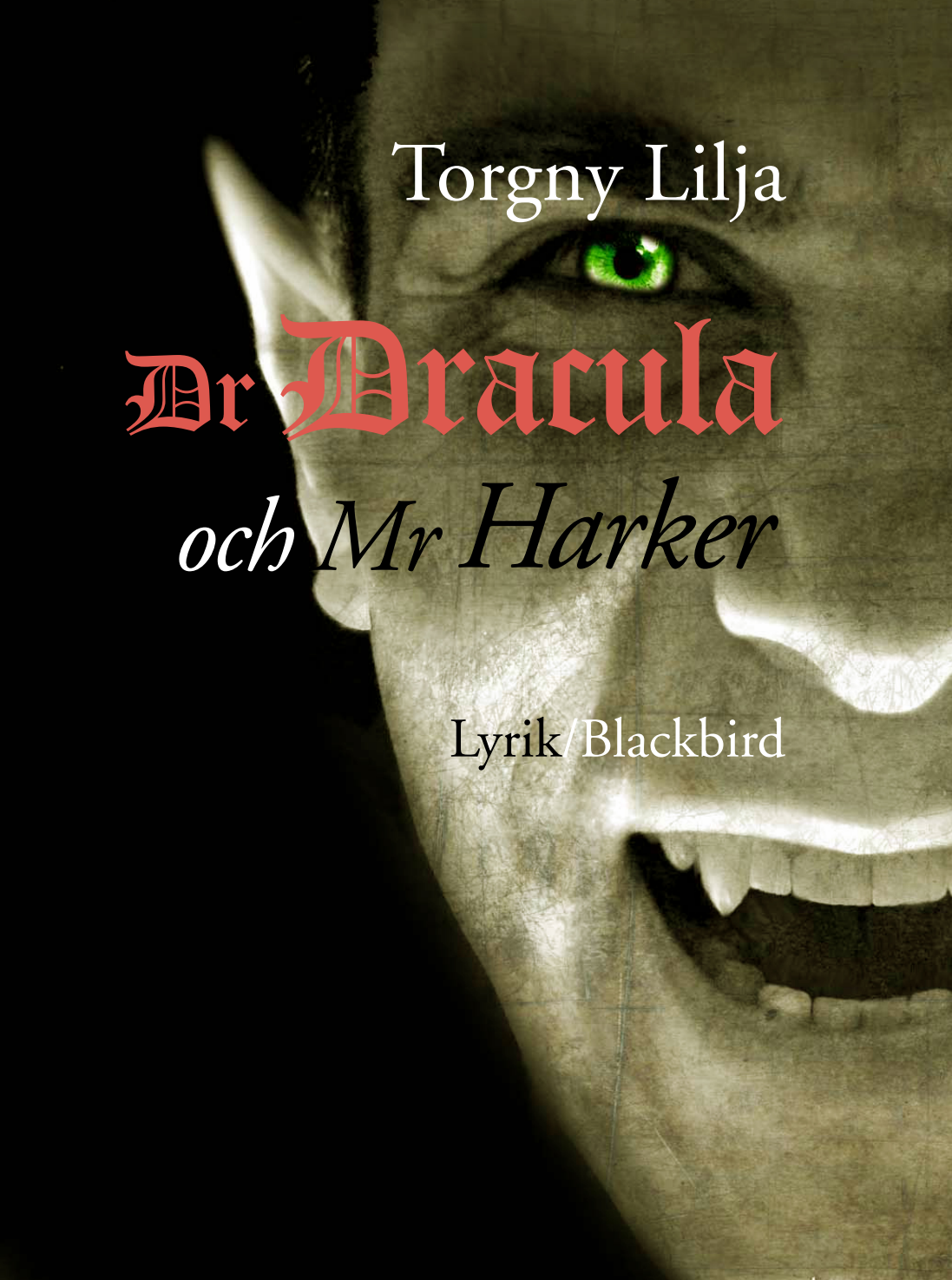

A close-up, high-contrast photograph of a person's face, likely a vampire, with pale skin and a wide, toothy grin showing sharp fangs. The person has striking green eyes. The background is dark and textured.

Torgny Lilja

Dr Dracula
och Mr Harker

Lyrik/Blackbird

Torgny Lilja ● Dr Dracula

Personer

Dr Dracula

Akademiker från Karpaterna

Jonathan Harker

Ung advokat

Vampyrdamerna

Mina Murray

Harkers fästmö

Lucy Westenra

Minas väninna

Abraham van Helsing

Psykoanalytiker från Wien

Arthur Holmwood

Quincey Morris

Greve Orlok

Friedrich Renfield

Jack Seward

Prostituerade i East End

John Kelly

Innehåll

Willkommen! Bienvenue!

Karpaterna

Avskedsord i Bistritz
Vägen till Borgo-passet
Midnatt före St George
Draculas slott
Mannen i svart slängkappa
Nattvard med bittra örter
En droppe blod
Natt i Karpaterna
Trick med speglar
En varning
Fönster mot söder
Hôtel Transylvania
I månljuset
Nattens barn

London

London 1888

Själaringning

Minas sång

Draculas vädjan

Du borde dansa med henne

Främlingar i natten

Mary Ann Nichols

Annie Chapman

Elizabeth Stride

Catherine Eddowes

Mary Jane Kelly

John Kelly

Venedig

Vals i Venedig

Willkommen! Bienvenue!

Harker, min vän
Willkommen! Bienvenue! Välkommen
till Karpaternas dimhöljda berg!
Jag hoppas Ni funnit er tillrätta
och låtit Er smaka av vårt cuisine
på Golden Krone Hotel i Bistritz
där jag lämnar detta brev i receptionen.
Sov väl in dieser Nacht! Den som lever får se.
Jag emotser en snar fastighetsaffär i London
med full diskretion enligt överenskommelse.
Diligensen från Bukovina avgår kl 15
i morgon. Min kusk väntar Er i Borgo-passet.
Hoppas resan hittills varit till belåtenhet
och att Er stund här skall vara god.

Er vän

Dr. Dracula

Karpaterna

Avskedsord i Bistritz

”Måste ni resa idag?” sa värdshusvärdens fru.

”Som frosten behärskar en vintertrakt
behärskar det onda världen vid midnatt
före Sankt George som är i morgon.”

Hon hängde sitt krucifix kring min hals.
Radbandet var svalt som daggen i gräset
denna morgon i månaden maj.
Hon gjorde korstecknet.

Värdshusvärden gjorde också korstecknet.
Folksamlingen utanför värdshuset korsade sig
och tecknade med två fingrar mot mig

som skydd mot det onda ögat.
Piskan smällde över fradgande fyrspannet
då jag begav mig av mot Borgo-passet.

Vägen till Borgo-passet

Lundar och gårdar på sammetslena kullar
längs det karga landskapet
överblickade vägen mot Borgo-passet.
De solbelysta bergen reste sig bortom skogarna
likt väldiga monument över skapelsen.
Piskan ven genom luften. *Pitsch!*
Vinden strödde konfetti av blommor
från äppelträd, plommonträd och körsbärsträd.
Vagnen krängde. Piskan smällde. *Pitsch!*
Det började skymma bakom ålderstigna ekar.
Bokar och björkar flankerade sista sträckan
till ravinen, där fyrspannet blev stående
i väntan på Draculas kalesch...
Hästarna gnäggade och frustade
när de hörde ett okänt ekipage närma sig
samtidigt som fickuret tickade mot midnatt.
Marken skälvde... Någon viskade:
”Die Toten reiten schnell in der Nacht!”
Sedan tystnade de klagande ljuden...

Midnatt före St George

En fyrhjulig vagn med sufflett baktill
körde upp jämsides med vårt fyrspann.
På kuskbocken satt en svartklädd man
med stjärnklara ögon, månvita tänder.

Fyra svarta hästar drog hans kalesch.
”Du är tidig i natt, min vän,” sa den svartklädde
till den väntande kusken. ”Natten är ännu ung
och mina hästar dansar ystert längs vägen.”

”Der Engländer war in einer Eile,” sa kusken.
”Mig lurar du inte, min vän,” sa den svartklädde.
Kusken teg och satte fart mot Bukovina.
Jag följde med den svartklädde i kaleschen.

En hund börjar yla över nejden.
Sedan ännu en och ännu en
tills hela trakten ylade i en kör
som övergick i vargars tjutande:

Hourrah! La nuit les morts passent rapides!

Kring oss gnistrade blå flammor.

”Mina hästar ryser”, sa den svartklädde.

”Det börjar snart lysa vid österns bryn.”

Draculas slott

Jag stod en stund och lyssnade i tystnad
tiden tycktes oändlig:

Ingen ringklocka eller portklapp
inte en en flämtning...

Dörren hade svarta spikar av järn.

Var allt bara en dröm i en dröm?

Skulle jag vakna av ljuset och ljuden
från gatan hemma i London?

Tunga steg närmade sig
bakom den gistna porten.

Rasslande kedjor, gnisslande regler
en nyckel som vreds om i låset...

Över ingången hade någon skrivit:

Rechts zu denken ist groß.

Frei zu denken ist grösser.

Mannen i svart slängkappa

I dörren: en man med mustasch
hög panna, svart slängkappa
fotogenlampa av silver.

”Välkommen till min enkla boning!” sa han.
”Träd in av egen kraft och vilja.
Lämna allt hopp där bakom.”

”Dr Dracula förmodar jag”, sa jag.

Den svartklädde bugade:
”Jag är Dracula. Jag hälsar er välkommen
till mitt enkla tjäll. Timmen är sen.”

Nattvard med bittra örter

Dracula stängde dörren bakom oss
visade vägen till ett åttkantigt rum
med levande ljus, en sprakande brasa
intill ett dukat bord:

”Var god inta denna nattvard
ursäkta att jag inte gör herrn sällskap
men jag har redan ätit... middag
brukar inte dricka så här sent.”

På tallriken: ugnstekt lamm
bittra örter från Transsylvanien.
Till detta två glas Vino della Grazia
en bit osyrat bröd.

Jag börjar känna mig yr, svettas.
”Ni ser blek ut”, sa Dracula.
”Ni skulle behöva en transfusion
av något slag. Blood adds life.”

En droppe blod

"Har ni kontraktet", sa Dracula
lutade sig över bordet, snuddade min arm.
Hans håriga handflator övergick i korta fingrar
med spetsiga naglar. Jag nickade till svar.
"Jag undertecknar med en droppe blod," sa han.
"Ni får gärna bevittna min namnteckning."
Jag tog fram ett papper ur min portfölj.
Dracula höll fram vänstra armen, snittade
handleden med sin nagel, droppade
blod på kontraktet, räckte en fruktkniv till mig.
Jag tittade bort i vämjelse, skakade på huvudet.
Dracula tog ett steg tillbaka.
"Det börjar lysa vid österns bryn", sa han.
"Jag kommer vara borta till i morgon kväll.
Gute Nacht, Harker!"
"God natt, Dracula", sa jag.
Utanför ylade vargar.
"Ni stadsbor känner inte jägarens längtan.
Hör bara! Children of the night."
Hourrah! La nuit les morts passent rapides!

Natt i Karpaterna

Rummet har utsikt mot gården
röda läppar glöder i månskenet.

För priset av ett billigt vin
får du en natt i Karpaterna.

Une nuit en Transylvanie
är som ett år på andra ställen.

Une nuit en Transylvanie
stryker leendet från dina läppar.

Att ha en flicka i Karpaterna
är som att älska varje kvinna.

Trick med speglar

Det var ljust när jag vaknade
måste ha sovit 48 timmar.
Frukost framdukad i rummet intill.
Kaffepannan varm på eldstaden.

På bordet ett kort:
Kommer vara borta ett tag.
Vänta inte på mig. — *D.*

Guldservis av utsökt smide.
Gardiner, draperier, sängomhängen
av dyrbara tyger. Inga speglar
i något rum.

Tog fram min rakspegel
framför fönstret i sovrummet.
Kände en hand på axeln:
”God morgon”, sa Dracula.

Jag ryckte till, skar mig
märkre inte blodet
på hakan, hade inte sett:
någon bakom mig.

Dracula rasande
grep mig om strupen:
”Var försiktig med såret
farligare än ni tror.”

Hans demoniska blick
slocknade, handen snuddade
radbandet till krucifixet
om min hals.

”Den här orsakade olyckan”,
sa Dracula. ”Bort med spegeln.”
Han öppnade fönstret, kastade
spegeln gick i tusen bitar.

En varning

”Lyssna på nattugglan, min vän!
Försök förstå på fullaste allvar:
Skulle ni lämna dessa rum
får ni på inga villkor somna.

”Slottet hyser många minnen.
I andra rum drömmer man mardrömmar.
Blir ni sömnig någon annanstans
skynda genast tillbaka hit.

”Den som sover vettskrämd kan dö.”
Han strök med nageln över strupen.
— Kunde någon mara vara värre
än denna dunkla plats?

Utsikt mot söder

Uppför en stentrappa. Frisk luft.
Genom fönstervalvet ser jag

bergen smälta, dalgångarna djupna
som mörk sammet. Nejden badar i månljus.

Dracula kvick som en ödla
kryper nedför slottsväggens utsida

huvudet nedåt. Slängkappan blir vingar:
fingrar, tår griper tag i stenarna

blankslitna av årens mortelstöt. Ensam
är jag omgiven av fasor. Ingen utväg.

I månskenet

Med en fotogenlampa gick jag nedför trappan:
Dörren i vestibulen låst, nyckeln borta.
Ett eller två små rum olåsta
dammiga möbler, malätna tyger.

En trappa upp gav en dörr plötsligt vika
på våningen under där jag bodde.
En väldig avgrund utanför fönstren.
Ask och hagtorn växte i muren.

Kvinnornas gemak i gångna tider:
Öppnade min dagbok vid ett litet ekbord
där någon dam troligen förseglat kärleksbrev.
Flyttade fram en soffa, såg utsikten.

Klockan närmade sig midnatt
känner mig sömnig.
Tre unga kvinnor tog gestalt
i månskenet, viskade till varandra.

De två mörkhåriga betraktade mig med glöd.
Den tredje: gyllene hårsvall, ögon som safirer.
Hade jag mött henne förut i en dröm?
Hennes tänder liknade pärlor.

Jag erfor dödsångest blandad
med längtan att bli kysst.
Deras skratt: spröd musik.
”Du först”, sa den ena.

”Han är ung, han är stark”, sa nästa.
”Kyssarna räcker för oss alla,” sa den blonda.
Hon vätte sina läppar.
Jag kände hennes heta andedräkt.

Hôtel Transylvania

I dörröppningen: en kvinna i blått.

Klockan klämtade.

Jag tänkte: "Det kan vara himlen
det kan vara helvetet."

Hon tände ett ljus, visade mig vägen.

Jag hörde röster genom väggarna:

"Välkommen till Hôtel Transylvania!

Vilken underbar plats!"

Jag tänkte: "Vilket underbart leende.

Vilken underbar blick." Hon sa:

"Välkommen till Transsylvanien!

Jag har kommit för att befria dig."

Mitt huvud kändes tungt

blicken dimmig, jag sprang mot dörren.

"Du kan gå om du vill", sa hon

"Du kommer ändå inte långt!"

Jag hörde röster från källaren:
”Välkommen till Hôtel Transylvania!
Oavsett tid på året får du ett rum här.
Vilket leende! Vilken blick!”

Nattens barn

Vi är nattens barn, timmarna passerar
utan att vi någonsin skymtar gryningen.
Vi söker sanningen bortom mörkret.
Vi är bleka nunor i natten bara.
Ingen frågar efter våra namn.
Vi är som en åker i höstregnet
som trädkronor för vinden
en sista suck, ett skrik i rymden.
Vi är skuggor i mörkret, timmar till ingen nytta.
Vi ger dig ett märke av två huggtänder.
Sedan minns du inget mer.

London

London 1888

Vind tidig morgon i april driver
vitsippor ur lövhögar, lockar fram
påskliljor under päronträd.
Syrener väntar på att gå i blom, bjuder
kärleksfilter åt rödhakarna.
Overkliga stad, fuktig dimma stryker
längs nattliga fasader, gnuggar
ryggen mot fönsterrutorna, stannar till
utanför bårhuset, på kyrkogårdarna
bland folket på London Bridge, glider
längs Themsen, tar ett
språng, ser att det är morgon
rullar ihop sig, börjar sakta lösas upp.
Nu slog Big Ben åtta.
St Pauls och West Minster Abbey
sekunderade med sina basar.
London anropar: Paris, Berlin, Rom.

Sjärlaringning

Gatlyktorna följer hennes gång.
Hon svänger sakta kjolen med handen.
Han dricker i extas himlen från hennes ögon.
Ser han henne på nytt innan evigheten?
Hon är fläckfri som obruten is.
”Gå vart du vill, lilla skatt
din tid att skina har kommit”, säger han.
”Dina drömmar glöder som aftonrodnaden.”
Om hon behöver en vän
ska han följa tätt bakom henne.
Han har farit land och rike kring
sett älvor dansa i månens sken
men han har aldrig sett någon som hon.
”Låt mig göra dig till min dam”, säger han.
”Ingen annan kan ta din plats.”
Innan dagen gryr
ska han försöka fånga henne.

Minas sång

Månens hand gungar vågorna.
I stjärnljus fortsätter den sin färd
liksom jag över havet.
Har du samma längtan, la luna?
La-la-la la luna!

Tecknar stjärnorna mitt liv i silverljus?
Jag ser upp mot himlen
men natten har beslöjat dem.
Känner du samma ovisshet, la luna?
La-la-la la luna!

Kan kärleken bli en röd tråd att följa
till stunder av stormande lycka?
Var finner jag dess början?
Har du samma undran, la luna?
La-la-la la luna!

Snäckskalen i varma sanden
viskar kärleksfullt mitt namn.
Kan det vara så att jag drömmer?
Har du några drömmar, la luna?
La-la-la la luna!

Vi färdas över hav och hed
utan att någonsin nå horisonten.
Vart går vi när vi går hädan?
Känner du aldrig ångest, la luna?
La-la-la la luna!

Draculas vädjan

Om du ger mig din hand och din hunger
om du ger mig resten av den här natten
ska jag släcka din törst bortom Acherons flod
låta dig skina som en juvel i faraos grav
göra dig mer odöd än levande
låta dig brinna som ett norrsken
innan natten blir till dag.

Om du ger mig ditt hjärta och din puls
om du ger mig resten av den här natten
ska jag färdas med dig bortom tid och rum
låta dig lysa som en laterna magica
i ett beduintält i öknen
förvandla dig från vålnad till vamp
låta dig brinna som Frankensteins brud
innan natten blir till dag.

Du borde dansa med henne

Din älskling är ute vid midnatt
hon är borta till gryningen.
Du håller henne högt.
Blod gör henne het.

Vad gör hon när du ligger på rygg, aah?
Du borde dansa med henne, jaha!
Dansa, ha ha!

Hon är läcker, hon är trygg.
Hon är tillbaka i kryptan var morgon.
Hon håller mig ung.
Hon finns i mitt blod.

Vad gör hon när du ligger på rygg, aah?
Du borde dansa med henne, jaha!
Dansa, ha ha!

Främlingar i natten

Två främlingar utbytte blickar.
Hon undrade: "Vad är chansen
att jag överlever natten?"
Något i hans ögon var så inbjudande.
Något i hennes leende så upphetsande.
Något i hans hjärta sa:
"Jag måste suga hennes blod."
Två ensamma främlingar
tills de sa sitt första "god kväll".
Döden var endast en armlängd därifrån.
Sedan den natten har de varit förenade.
Det bara blev så.

Mary Ann Nichols

Mitt namn var Mary Ann Nichols.
Jag föddes 26 augusti 1845 i London.
Dotter till låssmeden Edward Walker.
Gifte mig med kontoristen William Nichols.
Fick fem barn. Min man var otrogen.
Lämnade honom och barnen.
Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.
Aldrig glömmer jag den man
som en natt grep mig om strupen
drog in mig i en gränd, skar mig
i halsen, högg mig
i ryggen, sprättade upp
buken, tog ut
mina inälvor
innan han lämnade platsen.
En polis hittade mig död på Buck's Row
† 31 augusti 1888.

Annie Chapman

Mitt namn var Annie Chapman.
Jag föddes en dag i september 1841.
Dotter till Ruth Chapman och George Smith.
Gifte mig med stallkarlen John Chapman.
Fick tre barn. Äldsta dottern dog.
Började dricka mycket alkohol.
Min man och jag separerade 1884.
Flyttade till Whitechapel
arbetade med virkning och prostitution.
Aldrig glömmer jag den man
som en natt grep mig om strupen.
Polisen fann min kropp på en bakgård
nära Hanbury Street
† 8 september 1888.

Elizabeth Stride

Mitt namn var Elizabeth Stride.
Jag föddes 27 november 1843
på Hisingen utanför Göteborg.
Dotter till Beata Carlsdotter och Gustaf Ericsson.
Flyttade 1867 till London.
Gifte mig med arbetaren John Thomas Stride
som avled 1884
utan att lämna något efter sig.
Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.
Aldrig glömmer jag den man
som en natt grep mig om strupen.
Polisen fann mig med halsen avskuren
på Dutfield's Yard vid Berner Street
† 30 september 1888.

Catherine Eddowes

Mitt namn var Catherine Eddowes.
Jag föddes 14 April 1842.
Dotter till Catherine och George Eddowes.
Fick tre barn med soldaten Thomas Conway.
Lämnade honom och träffade John Kelly.
Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.
Aldrig glömmer jag den man
som grep mig om strupen
mindre än en timme
efter mordet på Elizabeth Stride.
Han skar mig i halsen
avlägsnade min vänstra njure
medan jag förblödde
på Mitre Square i Aldgate
† 30 september 1888.

Mary Jane Kelly

De kallade mig "Fair Emma"

"Ginger" och "Black Mary".

Mitt namn var Mary Jane Kelly.

Jag föddes 1863 i Limerick på Irland.

Dotter till John Kelly.

Giftte mig med kolgruvearbetaren Davies
som kort därefter dog i en gruvexplosion.

Flyttade som nybliven änka till London.

Sålde min kärlek för pengar
på Whitechapel Road.

Aldrig glömmer jag den man
som sent en kväll knackade på min dörr
skändade och lemlästade min kropp.

Hyresvärden fann mig sönderskuren
på sängen i rummet, kläderna hopvikta
på Millers Court 13 i Spitalfields

† 9 november 1888.

John Kelly

Mitt namn var John Kelly.
Mina vänner kallade mig Jack.
Jag föddes och växte upp på Irland
gifte mig och fick en dotter: Mary Jane.
Hon växte upp och gifte sig med Davies.
Efter hans död flyttade hon till London
där hon började träffa män mot betalning.
Jag ville skrämma henne från gatan.
Jag ville statuera ett exempel.
Jag reste till London
blev bekant med Catherine Eddowes.
Den 25 september 1888 postade jag ett brev
till en nyhetsbyrå. Därefter ännu ett.
Jag skrev med rött bläck
undertecknade ”Jack the Ripper”.

Venedig

Vals i Venedig

”Känner du dig som en gäst för vinden?”
sa Dracula. ”Är din framtid byggd på sand?
Har du varit levande begravd?”
Han ledde Mina ut på dansgolvet.

”Skälver marken där du går?” sa han
lade armen om hennes midja.
”Slut dina ögon, öppna ditt hjärta!
Du lever fast dina händer är kalla.”

”Vad har hänt med mig?” sa hon.
”Är vi dödliga eller demoner?
Kommer jag att höra lärkan igen?”

”Har du sett svarta svanar dansa?” sa Dracula.
”Din glöd lyser upp rummet.
Din strålgång är starkare än natten.”

”Sov väl in dieser Nacht! Den som lever får se.
Jag emotser en snar fastighetsaffär i London
med full diskretion enligt överenskommelse.
Diligensen från Bukovina avgår kl 15
i morgon. Min kusk väntar Er i Borgo-passet.
Hoppas resan hittills varit till belåtenhet
och att Er stund här skall vara god.”